Quaresma - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 11/03/2012 - 09:00

Ex 20, 1-17
1 Co 1,22-25
Jn 2,13-25

1) Un amor que es dóna Ens trobem aquest diumenge amb dues lectures, la de sant Pau i l'evangeli, que no ens són gens còmodes ni senzilles. En efecte, en la carta als corintis, sant Pau té un to que ens pot sobtar. Esperaríem que parlaria de Jesús com el nostre Salvador poderós, savi, que ens ve a solucionar els problemes de la nostra vida de forma immediata. Esperaríem que ens parlaria d'un Crist triomfant i gloriós que vindria amb poder visible a capgirar la maldat i el sofriment del nostre món, que tant ens preocupa. I més en aquest temps de profunda crisi econòmica i que tant afecta de manera especial als més vulnerables.Però no és així. Sant Pau no anuncia un salvador 'màgic', que ens resolgui els problemes des defora. Sant Pau el que anuncia és això: "un Messies crucificat". [I encara posa el dit a la llaga: "els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messiescrucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd".]I això és dur també per nosaltres, perquè també ens agradaria que el Senyor fos com més 'palpable', com més 'visible' en les nostres vides, i que ens solucionés les nostres preocupacions i problemes...[Però no: resulta que Jesús, el Senyor, com vàrem veure el primer diumenge de Quaresma, va ser temptat també pel maligne de presentar-se envoltat de prodigis que farien la nostra fe més fàcil, i ens resoldrien, aparentment, tots els problemes. I Jesús va resistir aquesta temptació, com nosaltres també l'hem de resistir.]Jesús resulta que ha vingut a nosaltres com Amor vulnerable, perquè ja sabem tots que l'amor no es pot imposar, que l'amor sempre és vulnerable, pot ser rebutjat, es presenta senseimposicions.Jesús es presenta al nostre món com un Amor que es manifesta en el seu més alt grau: donant-se completament pels que s'estima. I això és el que estem cridats a contemplar aquest temps de Quaresma...**2) Trencant la lògica del nostre món per humanitzar-lo**Però al final del text que hem llegit, sant Pau obre la porta que es trobi una força inesperada, divina, precisament en aquesta aparent debilitat i bogeria: "en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes". Sí, sembla que cal trencar, a vegades, la lògica i la dinàmica pròpia del nostre món per humanitzar-lo i millorar-lo. [Albert Einstein, parlant dels problemes del món físic, diu que "els problemes no es poden resoldre en el mateix nivell de consciència que s'han plantejat". És a dir, cal mirar les coses amb una perspectiva més elevada, més àmplia, nova, per poder-los resoldre...]En els evangelis tenim diversos casos d'aquest trencament de la lògica del nostre món. Per exemple, [Jesús convida a "Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Al qui et vulgui posar un plet per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega durant un quilòmetre, acompanya'l dos quilòmetres..."Caram... I també recordem, com parla en aquella paràbola que els darrers, que arriben a treballar a la vinya, reben la mateixa paga que els que havien arribat d'hora... O també ens diu, de forma ben contrària a la dinàmica del nostre món:] "Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen" o "els darrers seran els primers"... Isaïes ja deia, posant-ho en boca de Déu, que: "Els meus pensaments no són vostres, i els vostres camins no són els meus"...Per això, avui potser ens podem preguntar, per reflexionar durant aquests dies de Quaresma: - com puc, a través de la pregària més intensa, i de la conversió d'alguns aspectes de la meva vida, descobrir més profundament quins són els criteris, els pensaments, els camins de Déu, que són tan diferents dels del nostre món que sempre cerca el triomf, el prestigi, el 'ser els primers', el 'mirar per un mateix' oblidant els més petits, els més febles, els més vulnerables?- en quina mesura em costa acceptar que Déu es mostra no com un 'tapaforats' o com algú que em resolgui màgicament els meus problemes i els problemes del nostre món?- com puc jo, en aquesta Quaresma, deixar-me 'contagiar per aquest amor de Déu' cap al nostremón i els nostres germans i germanes, especialment els més petits i vulnerables? Potser així, a través meu, a través vostre, serà com Ell podrà actuar per humanitzar el nostre món i fer-lo més just: no 'fent màgia', sinó tocant els nostres cors perquè ens hi comprometem, i sembrem llavors i dinàmiques de justícia, d'amor, d'humanitat, que tant necessita el nostre estimat i sofrent món...**3) El nou Temple** Finalment, un mot breu sobre l'evangeli d'avui. Veiem com Jesús s'indigna fortament contra els que converteixen el Temple de Déu en un mercat, i el posen en funció dels seus propis interessos. Jesús sorprèn per la força que empra.I ho fa per introduir una novetat ben gran: si fins ara Déu havia accedit, des dels temps de David i Salomó, a que li fessin un Temple on Ell seria present, ara la seva presència ja no es circumscriu més a un únic lloc. Jesús ens parla d'un nou Temple universal, que és el seu Cos, que és Ell mateix... I sant Pau ens recorda en la primera carta als Corintis quelcom que també ens trenca els nostres esquemes perquè és ben agosarat: "¿No sabeu que els vostres cossos són *membres de Crist*?"i encara: "¿No sabeu que el vostre cos *és temple de l'Esperit Sant* que heu rebut de Déu i que habita en vosaltres?" 1 Cor 6, 15.19. Això vol dir que les persones, els germans/es, nosaltres mateixos, som també 'espais sagrats' que mereixen tota l'atenció perquè són, perquè som, 'temples de l'Esperit', som 'membres del Cos de Crist'... Per això ens podem preguntar aquests dies de Quaresma:Què vol dir per a mi que les persones, que veig al meu voltant, al metro, al carrer, també les persones més oblidades i més vulnerables, són 'membres del Crist' i 'temples de l'Esperit'? Què suposa per a mi de compromís envers elles? El servei, la companyia i l'atenció a aquestes persones, no passarà a tenir una dimensió molt més gran i profunda de la que pensava, perquè em posa en contacte amb quelcom ben sagrat, que és cada persona? Recordem que "allò que feu a un d'aquests petits, a mi m'ho feu"... **4- Conclusió**Que aquesta Quaresma, doncs, ens ajudi a descobrir com el Senyor no ha vingut 'imposant-se', sinó convidant-nos, amb el seu exemple i la seva força, a servir, estimar i comprometre'ns amb els nostres germans/es des de la senzillesa i l´aparent vulnerabilitat de l'amor, com Ell ens ha ensenyat.

ETIQUETES
DARRERS AMOR MESSIES TEMPLE